

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

² Et vidi tanquam mare vitreum mistum igne, & eos qui vicerunt bestiam & imaginem eius, & numerum nominis eius stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei:

3 Et cantantes canticum Moysi serui Dei, & canticum Agni, dicentes, Magna & mirabilia sunt opera tua Domine Deus omnipotens: iusta & vera sunt viae tuae Domine rex seculorum. 4 Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum? quia solus pius es, quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. 5 Et post haec vidi, & ecce aperatum est templum tabernaculi testimonij in celo: 6 Et exierunt septem Angeli, habentes septem plagas, de templo: vestiti lapide mundo & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis, 7 Et viuunt de quatuor animalibus, dedit septem Angelis septem phialas aureas, plenas iracundie Dei viuentis in secula seculorum. 8 Et impletum est templum Dei fulmo à maiestate Dei, & de virtate eius: & nemo poterat introire in templum, donec consumarentur septem plagæ septem Angelorum.

C A P . X V I .

1 E t audiui vocem magnam de templo, dicentem septem Angelis, Ite, & effundite se-
pem phialas ire Dei in terram. 2 Et abit primus Angelus, & effudit phialam suam in terram, & factum est vulnus scuum & pessum in homines qui habebant characterem bestie: & in eos qui adorauerunt bestiam & imaginem eius. 3 Et secundus Angelus effu-
dit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanquam mortui, & omnis anima viuens, mor-
tua est in mari. 4 Et tertius effudit phialam suam super flumina & super fontes aquarum:
& factus est sanguis. 5 Et audiui Angelum aquatum dicentem, Iustus es Domine, Qui
es, & Qui eras, Sanctus qui hoc iudicasti:
6 Quia sanguinem Sanctorum & Prophetarum
effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere:
digni enim sunt. 7 Et audiui de altari dicente,
Etim Domine Deus omnipotens vera & iu-
sta iudicia tua. 8 Et quartus Angelus effu-
dit phialam suam in solem, & datum est illi
astu affligere homines & igni: 9 Et afflu-
erunt homines astu magno, & blasphemau-
erunt nomen Dei habentis potestatem super
has plagas, neque egerunt penitentiam: vt
darent illi gloriam. 10 Et quintus Angelus
effudit phialam suam super sedem bestie: &
factum est regnum eius tenebrosum, & com-
manducauerunt linguas suas praeterea dolore:
11 Et blasphemauerunt Deum calice pre-
doloribus & vulneribus suis, & nec egerunt po-
nitentiam ex operibus suis.

καὶ ἔπειτα ὡς Σταύρουν πέλευτον πολεμησάντας
οὐ πεινάτας ὅτε τὸ θεῖον, καὶ εἰ τὸ οἰκεῖον αὐτῷ, τοῦ
τοῦ αὐτοῦ μολὼν διώματες αὐτῷ, ἐποίησεν τὸν τοποθε-
τῶν νέοντας λόγοντας κατέβασεν τὸν πόλεμον. 3 ταῦτα
τὸν φύσιν Μαύρωντος τὸν δούλον τὸν θεόν, τον πάντας
φρίξοντας, μεγάλα τὰ θεατήματα τοῦ πατέρος
οὐ παπεινότα πατέρος δικαιούχου καὶ γενεαλογίας
πολεύει τὸν θεόντα. 4 Ήτούσια φύσις τοι τοιούτη
δέσποιντος τὸ σύνταγμα τούτου μοίρας αὔρας οὐδὲ τοι τοιούτη
καὶ τοιούτη προστάσια σιωπήσαντο τὸν θεόντα, τὸν πατέρον
τὸν εὐφράτηντα. 5 καὶ μὴ ταῦτα μόνα, τοι
λιόντην τὸν πολεμῆτα τοιούτον τὸν μορφέαν τοιούτον,
6 καὶ ταῦτα μόνα οἱ ἑπτάτελλοι τὸν ἐργάτην τοιούτον
γιαντανόν τον τὸν εργάτην, δι' ἥπατος ἀνδρὸς μορφήν τον τοιούτον
καὶ λαμπεστόν τοιούτον τοιούτον τοιούτον τοιούτον τοιούτον τοιούτον
τοιούτον. 7 κατέβη ὁ πάτερ τοῦ Λεωνίδην
εἰς τὸν ἄγρον τοῦ οἴκου τοῦ θαυμάτου γεννητού, τοῦ
τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην
τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην
τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην τοῦ Λεωνίδην

Ktp. 156

1 Καὶ πάντας ἡθῶν μεράλην αὐτοῖς παρεπειπόνται
ἐν τῇ αἰώνι ἐλεύθερί τι, ὃν γένος τῆς φύσεως οὐδὲν
γίνεται τῶν ἄλλων. 2 Καὶ αὐτῶν οὐ περιβάλλεται
τὸν εἶδον αὐτὸν δῆλον τὸν γῆρακ τοῦ θεοῦ τοῦ
καλοῦ καὶ πεποιητὸν τοῖς αὐτοῖς τοῖς τέλεσι τοῖς φύσεις
τοῖς. Ἐπειδὴ τοῖς πεποιημένοις τῷ θεοῖς.
3 Καὶ οὐ διόπτρας οὐδὲ εἰσὶ τοῖς εἰδώλοις αἱ
εἴδη τῶν θεῶν αὐτῶν· καὶ οὐδὲ τοῖς αἵρεσιν οὐδὲ
φύσιν θεῶν αἴτιοι εἰσιν τοῖς εἰδώλοις. 4 Ταῦτα
αἰγαλοὶ μέλει τοῖς εἰδώλοις αὐτὸν τοῖς οὐ ποιήσαν
τοὺς πορεῖαν οὐδὲ οὐδεποτὲ καὶ οὐδὲ τίποτα.
5 Εἰκάσια τὸν αὐτὸν τὸν θεόντοντο λαζαρίτους, βακχαλιών
οὐδὲν οὐδετέραν τοῦτο έκρινα. 6 Οὐ μάρτυρες
πολεφύτευτοι οὐδὲ καρδιαί, καὶ οὐδὲ αὐτοῖς τούτοις μόνοι
εἰσί. 7 Καὶ πάντας οὐ τὸ θεοτοκόν, λαζαρίτου
κύριον τὸν θεόν τον πατροκλαστόν, οὐδέποτε καὶ διάσημον
εἰσί. 8 Καὶ οὐ πατροπατεῖται εἴδη τοις
αἷμα αὐτὸν δῆλον παντοῖο καθέδρα. Σαίνοντας
δέρθη πάπις οὐ ποτέ· 9 Καὶ εἰπομένων τοις
τοῖς καυματίμοις μέροσι, καὶ εἰπεῖν τοις τούτοις
Τρεοῦ τὸν εὔρητον τοῖς Λαζαρίτοις τοῖς πολεούσι,
ι καπτενόντος δευτέραν αἴρετο στέφανον. 10 Ταῦτα
ποιεῖ αἰγαλοὶ μέλει τοῖς φιλαρεῖσιν δῆλον ποτὲ
ποιεῖ· καὶ εὔρεται οὐτε πατεροκλαστός οὐδὲ πατροκλαστός
εἰπομένων τοῖς λαζαρίτοις αὐτὸν τοῦ ποτέ.
11 Εἰπεῖν τοις τούτοις αὐτοῖς, Εἰ μάρτυρες οὐ τὸν πατέρα
οὐ τὸν θεόν αὐτοῖς, Εἰ μάρτυρες οὐ τὸν πατέρα

12 καὶ ὁ ἔπος ἀγγελος δέρχεται τὸν φίλιον αὐτοῦ δῆλον ποπλεύον τὸ μέσον Εὐρώπην· καὶ ἐκεῖνον ποὺς διάριτον παίανικομεθή ἡ ὄδος τῆς βασιλικῆς ἀπό της απολογίας.
13 κατεῖσθι τὸ τρίματον τὸ δράκωνικόν
καὶ τὸ τρίματον τὸ θυελλές, καὶ τὸ τρίματον τὸ ψυχωδεσμόν·
την τριματα τελείαν τὰ καταπέπλα τέθειται.

ορθόρια. Κεφ. 16.
1 Καὶ ἦλθεν εἰς ὅν τὸ ἐπίσημον τὸ ἔχοντα τὰς
ἐπίκαιas φιάλας, καὶ ἤγαν μετ' ἐμού λέγων, δέρρο, δέιξω
ὅτι τοῖμα τῆς προτίτης μαρτυρεῖ, τὸ κεκληθὲν δῶν
τὸ ὑδάτινόν την πάσῃ. 2 μῆδις επεριβόλουσα οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, καὶ ἡμεῖς οἵ καπικοῖς πε τὴν γῆν ἐκ τῆς
οἰκίας προτίτης αὐτοῖς. 3 καὶ ἀπέτρεψε με εἰς τὸν
πύργον πάντας· καὶ ἐστὸν χωμᾶκα κακοπόθινον δῶν θεατῶν
κόκκινον, γέμαντον βλασphemίας, ἐχὼν κεφαλήν
επίτη, καὶ τέφετόν δέκα. 4 καὶ ἦκαν τὸν πλευραῖν
μόνη περιφράσας καὶ κόκκινος, καὶ γυναικῶν καὶ αὐτοῦ
ζεύκη, καὶ μαρτυρεῖται, ἔσχοντα χωματίον ποτελεῖον ἐπὶ τῆς
χειρὸς αὐτοῦ, πάντας βελενύματας, καὶ τὸ πλακάστη τὸ
προτίτης αὐτοῦ. 5 καὶ δῆλον τὸ μέτωπον αὐτοῦ τὸ σύνομα
γραμματίσιον, ματίνεον, Βαβυλώνην μηράλην ἢ μητρὸν τῆς
πόλιν καὶ τὴν βασιλείαν της γῆς. 6 καὶ πέπιστος τὸν
χωμᾶκα μεθύσκων εἰς τὸν πάντας τὸν πάντας, καὶ ὅν τὸν αἴ-
ματος τὸ μηδόρον Ἰητοῦ· καὶ ἴδε μαστός αὐτοῦ τὸν
Σεμίαμαρια. 7 καὶ πάντας αὐτοὺς ἀράτος, μέτρον εἶ-
μαστος τῷ τρίτῳ πολυτελεῖον τῆς ρωμαϊκοῦς εἰκόνος πολεων τοῦ
βασιλεύοντος αὐτοῦ, 8 ἔχοντας τὰς ἐπίπεδην κεφαλήν καὶ τὰ
δέκα κέρατα.

12 Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphratēm: & siccavit aquam eius: ut prepararetur via regibus ob ortu solis. 13 Et vidi de ore draconis, & de ore bestie, & de ore pseudoprophetæ exire spiritus tres immundos in modum ranarum. 14 Sunt enim spiritus demoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terre congregare illos in prælium ad diem magnum omnipotentis Dei. 15 Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. 16 Et congregavit illos in locum qui vocatur Hebreæ Armagedon. 17 Et septimus Angelus effudit phialam suam in æternum: & exiuit vox magna de templo à throno, dicens, Factum est. 18 Et facta sunt fulgura, & voices, & temtoria: & terrremotus factus est magnus, qualis nunquam fuit ex quo homines fuerint super terram, talis terremotus sic magnus. 19 Et facta est ciuitas in tres partes: & ciuitates Gentium cecidérunt. Et Babylon magna venit in memoriam ante Deum date illi calicem vini indignationis iræ eius. 20 Et omnis insula fugit, & montes non sunt inueniti. 21 Et ergando magna sicut talentum, descendit de celo in homines: & blasphemauerunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehementer.

C A P. XVII.

1 Et venit unus de septem Angelis qui habebant septem phialas, & locutus est mecum, dicens, Veni, & ostendam tibi damnationem meretrictis magnę, quę sedet super aquas multas.
2 Cum qua fornicati sunt reges terre, & ineberiti sunt qui inhabitant terram de viño prostitutionis eius. 3 Et absulbit me in spiritu in desertū. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiarum, habentem capita septem & cornua decem. 4 Et mulier erat circumdata purpura & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione & immunditia fornicationis eius,
5 Et in fronde eius nomen scriptum, Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum & abominationum terre. 6 Et vidi mulierem ebriam de sanguine Sanctorum, & de sanguine Martyrum Iesu. Et miratus sum cum videbam illam, admiratione magna.
7 Et dixit mihi Angelus. Quate miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestie quę portat eam, quę habet capita septem, & cornua decem.